

عنوان مقاله:

سطوح حس مکان در فضاهای شهری (نمونه موردی: پارک ساحلی دولت شهر بندرعباس)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سحر کریمی سراحی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه پیام نور بندرعباس، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

حس مکان به معنای ادراک ذهنی مردم از محیط و احساسات کم و بیش آگاهانه آنها از محیط خود است که شخص را در ارتباطی درونی با محیط قرار می دهد، به طوری که فهم و احساس فرد با زمینه معنایی محیط پیوند خورده و یکپارچه می شود. این حس عاملی است که موجب تبدیل یک فضا به مکانی با خصوصیات حسی و رفتاری ویژه برای افراد خاص می گردد، تاکنون نمونه مطالعات صورت گرفته در زمینه حس مکان در فضای شهری، به صورت کلی و کیفی بوده و بین سطوح مختلف حس مکان با شاخص های سنجش متفاوت، تمایزی قائل نشده اند. لذا در این پژوهش سعی شده به سنجش سطوح حس مکان در یک فضای شهری پرداخته شود. بسط مفهوم حس مکان در فضاهای شهری و مفهوم سازی آن در قالب یک مدل تجربی سنجش حس مکان و سنجش سطوح مختلف بر پایه نظریه حس مکان شامای، از اهداف کلیدی این پژوهش هستند. پرسش اصلی پژوهش عبارتست از فعالیت ها چه تاثیری بر حس مکان افراد در فضای عمومی شهری دارند. روش تحقیق نیز با استفاده از روش استقرایی و قیاسی و مطالعات پیمایشی در پارک ساحلی دولت بندرعباس پرسشنامه ای متناظر با هریک از بخش های مدل تجربی تنظیم شده و بین 100 نفر از شهروندان حاضر در فضای نمونه تکمیل و به کمک نرم افزار spss تحلیل شده است و در نهایت راهبردهایی در جهت ارتقای میزان حس مکان در فضای شهری بر اساس نتایج مباحث مذکور، ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

حس مکان، حس تعلق به مکان، حس دلبستگی به مکان، فضای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001500>

